

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 18 d. (\*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas darbuotojų judėjimas – Mokesčių teisės aktai – Pajamų mokesčiai – Valstybės narės teritorijoje gautos pajamos – Darbuotojas nerezidentas – Apmokestinimas darbo vietos valstybėje – Sulygos“

Byloje C-9/14

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2013 m. gruodžio 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. sausio 13 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**Staatssecretaris van Financiën**

prieš

**D. G. Kieback**

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadžiev, J. L. da Cruz Vilaça ir C. Lycourgos,

generalinį advokatą E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- D. G. Kieback, atstovaujamo *belastingadviseurs* S. Douma, G. Boulogne ir N. Schipper,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman ir B. Koopman,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Rebelo ir J. Martins da Silva,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk ir K. Sparrman,
- Europos Komisijos, atstovaujamos A. Cordewener ir W. Roels,

susipažinęs su 2015 m. kovo 5 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

**Sprendimas**

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 39 straipsnio (dabar – SESV 45

straipsnis) išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Staatssecretaris van Financiën* (Valstybės finansų sekretorius) ir D. G. Kieback ginčą dėl Nyderlandų mokesčių administratoriaus atsisakymo apskaičiuojant suinteresuotojo asmens pajamas, kurias jis Nyderlanduose gavo laikotarpiu nuo 2005 m. kovo 1 d. iki 31 d., atskaityti išlaidas, kurių patyrė tuo laikotarpiu grąžindamas hipoteka garantuotą kreditą, paimtą sigyjant nuosavą Vokietijoje esantį gyvenamąjį būstą.

### **Teisinis pagrindas**

3 Nyderlanduose 2001 m. Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (*Wet Inkomstenbelasting 2001*, toliau – 2001 m. įstatymas) 2.3 straipsnyje nustatyta:

„Pajamų mokesčiu apmokestinamos toliau išvardijamos pajamos, jei mokesčių mokėtojas jas gavo per atitinkamus kalendorinius metus:

- a) iš darbo santykių ir būsto nuosavybės gautos apmokestinamosios pajamos;
- b) iš pagrindinio akcijų paketo gautos apmokestinamosios pajamos;
- c) iš santaupų ir investicijų gautos apmokestinamosios pajamos.“

4 2001 m. įstatymo 2.4 straipsnyje numatyta:

„1. Iš darbo santykių ir būsto nuosavybės gautos apmokestinamosios pajamos nustatomos:

- a) vietos mokesčių mokėtojams: pagal 3 skirsnio nuostatas;
- b) užsienio mokesčių mokėtojais: pagal skyriaus 7.2 nuostatas <...>“

5 Pagal 2001 m. įstatymo 2.5 straipsnį:

„1. Vietos mokesčių mokėtojas, kuris neišbėna Nyderlanduose ištisus kalendorinius metus, ir užsienio mokesčių mokėtojas, gyvenantis kitoje Europos Sąjungos valstybėje arba trečiojoje šalyje, numatytoje ministro sprendime, su kuria Nyderlandų Karalystę sudarą dvigubo apmokestinimo išvengimo ir pasikeitimo informacija sutartą, apmokestinamas minėtoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, gali pasirinkti, kad jam būtų taikomos šiame įstatyme numatytos vietos mokesčių mokėtojams taikomos nuostatos. <...>“

6 Pagal 2001 m. įstatymo 3.120 straipsnio 1 dalį Nyderlandų rezidentas turi teisę atskaityti iš Nyderlanduose esančio nuosavo būsto gautas „neigiamas pajamas“.

7 Pagal 2001 m. įstatymo 7.1 straipsnio a punktą mokestis imamas nuo apmokestinamųjų pajamų, gautų kalendoriniais metais iš darbinės veiklos ir buto Nyderlanduose.

8 Pagal 2001 m. įstatymo 7.2 straipsnio 2 dalies b ir f punktus apmokestinamas pajamas iš darbinės veiklos ir gyvenamojo būsto sudaro apmokestinamas darbo užmokestis, gautas iš darbinės veiklos Nyderlanduose ir, atsižvelgiant į aplinkybes, apmokestinamos pajamos, gautos iš Nyderlanduose turimo nuosavo buto.

### **Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai**

9 D. G. Kieback yra Vokietijos pilietis. Nuo 2005 m. sausio 1 d. iki kovo 31 d. – ši? dien? jis išvyko dirbti ? Jungtines Valstijas – D. G. Kieback dirbo Nyderlanduose, ta?iau gyveno Vokietijoje, kur tur?jo nuosav? gyvenam?j? b?st?.

10 Jei b?t? ir toliau dirb?s Nyderlanduose per visus 2005 m., jis, nors šioje valstyb?je nar?je ir nereziduoja, b?t? tur?j?s teis? iš apmokestinam?j? pajam?, gaut? iš darbo santyki? tais metais, atskaityti iš nuosavo b?sto gautas „neigiamas pajamas“, kurias sudaro pal?kan? už paimt? kredit? b?stui mok?jimas, su s?lyga, kad šiais metais šioje valstyb?je nar?je jis gavo didesn? dal? savo pajam?.

11 Konstatavusi, kad D. G. Kieback didži?j? pajam? dal? 2005 m. gavo Jungtin?se Valstijose, Nyderland? mokes?i? administracija apmokestino suinteresuotojo asmens šiais metais Nyderlanduose gautas pajamas ir neatsižvelg? ? jo su gyvenamuoju b?stu susijusias „neigiamas pajamas“.

12 Atmetus D. G. Kieback šiam mokes?i? administratoriui pateikt? skund?, jis inicijavo byl? *Rechtbank te Breda* (Bredos teismas), šis jo prašym? patenkino. *Gerechthof te s-Hertogenbosch* (Hertogenbošo apygardos teismas), byl? išnagrin?j?s apeliacine?je instancijoje, 2012 m. kovo 23 d. patvirtino pirmojoje instancijoje priimt? sprendim?.

13 *Staatssecretaris van Financiën* prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teisme pateikt? kasacin? skund? ir teig?, kad pagal Teisingumo Teismo praktik? su asmenine ir šeimos pad?timi susijusios mokes?i? lengvatos nerezidentui tokiomis pa?iomis s?lygomis kaip ir rezidentui privalomai suteikiamos tik tuomet, jei bent 90 % atitinkamo asmens bendr? pajam? apmokestinamos jo darbo vietos valstyb?je – šis kriterijus šioje valstyb?je turi b?ti vertinamas kasmet.

14 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikt?s teismas teiraujasi, ar tokiu atveju, kaip nagrin?jamasis pagrindin?je byloje, siekiant išsiaiškinti, ar mokes?i? mok?tojas nerezidentas gauna visas arba beveik visas pajamas darbo vietos valstyb?je, situacija, ? kuri? reikia atsižvelgti, turi b?ti susijusi ne su visais mokestiniais metais, bet tik su laikotarpiu, kai mokes?i? mok?tojas gyveno valstyb?je nar?je, šiuo atveju Vokietijos Federacin?je Respublikoje, ir dirbo kitoje valstyb?je nar?je, t. y. Nyderland? Karalyst?je. Ta?iau, nors šis poži?ris atrodo logiškiausias, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikt?s teismas abejoja d?l 1993 m. gruodžio 21 d. Komisijos rekomendacijoje 94/79/EB d?l tam tikr? pajam?, kurias gauna nerezidentai ne j? gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je, apmokestinimo (OL L 39, 1994, p. 22) ?tvirtinto poži?rio, kurioje, remiantis jos 2 straipsnio 2 dalimi, daroma nuoroda ? bendras kalendoriniais metais apmokestinamas pajamas.

15 Tokiomis aplinkyb?mis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderland? Aukš?iausiasis Teismas) nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar EB 39 straipsn? reikia aiškinti taip, kad valstyb? nar?, kurioje mokes?i? mok?tojas susij?s darbo santykiais, apmokestindama pajam? mokes?iu turi atsižvelgti ? asmenin? ir šeimos pad?t?, jei šis mokes?i? mok?tojas tik dal? mokestinio laikotarpio dirbo šioje valstyb?je nar?je, o gyveno kitoje valstyb?je nar?je, visas arba beveik visas pajamas per š? laikotarp? gavo darbo vietos valstyb?je, per šiuos metus dirbo ir gyveno kitoje valstyb?je bei per vis? mokestin? laikotarp? negavo vis? arba beveik vis? pajam? pirmojoje darbo vietos valstyb?je?

2. Ar atsakant ? pirm?j? klausim? yra svarbi aplinkyb?, kad valstyb?, ? kuri? darbuotojas per mokestin? laikotarp? išvyko gyventi ir dirbti, n?ra Europos S?jungos valstyb? nar??“

### **D?I prejudicini? klausim?**

16 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrin?ti bendrai, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s teiraujasi, ar EB 39 straipsnio 2 dal? reikia aiškinti taip, jog pagal j? nedraudžiama, kad valstyb? nar?, apmokestindama pajam? mokes?iu darbuotoj? nerezident?, kuris met? dal? dirbo šioje valstyb?je nar?je, atsisakyt? suteikti darbuotojui mokes?i? lengvat?, kuria b?t? atsižvelgta ? jo asmenin? ir šeimos pad?t?, remdamasi tuo, kad nors jis šiuo laikotarpiu gavo visas arba beveik visas pajamas, ta?iau visais nagrin?jamais metais jos nesudaro didžiosios jo apmokestinam? pajam? dalies. Tai, kad min?tas darbuotojas išvyko dirbti ? tre?i?j? šal?, o ne ? kit? S?jungos valstyb? nar?, šiam aiškinimui neturi poveikio.

17 Pirmiausia svarbu patikslinti, kad prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas šiuos klausimus kelia tokiomis aplinkyb?mis, kai negin?ytina, kad, skirtingai nuo nerezidento pad?ties, kaip antai D. G. Kieback, Nyderlanduose gyvenantis mokes?i? mok?tojas turi galimyb?, kad b?t? atsižvelgta ? jo „neigiamas pajamas“, kurias jis gavo iš nuosavo Nyderlanduose esan?io gyvenamojo b?sto, net jeigu per tuos metus išvyk?s gyventi ? kit? šal? jis Nyderlanduose tais metais ne?gijo vis? arba beveik vis? savo šeimos pajam?.

18 Negin?ytina, kad šioje byloje pagal galiojan?i? nacionalin? teis? taikomas poži?ris ? mokes?i? mok?toj? nerezident? yra mažiau palankus nei tas, kuris taikomas mokes?i? mok?tojui rezidentui.

19 Antra, negin?ytina, kad, kaip savo išvados 29 punkte pažym?jo generalin? advokat?, atsižvelgimas ? neigiamas pajamas, gautas iš atitinkamo mokes?i? mok?tojo gyvenamojoje valstyb?je nar?je esan?io nekilnojamojo turto, yra mokes?i? lengvata, susijusi su asmenine suinteresuotojo asmens pad?timi, kuri yra svarbi vertinant mokes?i? mok?tojo bendr? galimyb? mok?ti mokes?ius (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Lakebrink ir Peters-Lakebrink*, C?182/06, EU:C:2007:452, 34 punkt? ir Sprendimo *Renneberg*, C?527/06, EU:C:2008:566, 65–67 punktus).

20 Šiomis aplinkyb?mis d?I atitinkamoje nacionalin?je teis?je nustatyto mažiau palankaus poži?rio ? nerezidentus primintina, kad pagal EB 39 straipsnio 2 dal? laisvas darbuotoj? jud?jimas reiškia bet kokios diskriminacijos d?I tautyb?s tarp valstyb?s nar?s darbuotoj? panaikinim?, kiek tai susij? su ?darbinimu, darbo užmokes?iu ir kitomis darbo s?lygomis. Konkre?iai Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, kad vienodo poži?rio principas darbo užmokes?io srityje tapt? neveiksmingas, jeigu jo b?t? nepaisoma diskriminacin?mis nacionalin?s teis?s nuostatomis pajam? mokes?io srityje (žr., be kita ko, Sprendimo *Schumacker*, C?279/93, EU:C:1995:31, 23 punkt? ir Sprendimo *Sopora*, C?512/13, EU:C:2015:108, 22 punkt?).

21 Diskriminacija gali atsirasti tik tuomet, kai panašiomis aplinkyb?mis taikomos skirtingos taisykl?s arba kai ta pati taisykl? taikoma skirtingoms situacijoms (žr., be kita ko, Sprendimo *Schumacker*, C?279/93, EU:C:1995:31, 30 punkt? ir Sprendimo *Talotta*, C?383/05, EU:C:2007:181, 18 punkt?).

22 Tiesiogini? mokes?i? srityje rezident? ir nerezident? pad?tis valstyb?je paprastai n?ra panaši, nes nerezidento vienoje valstyb?s teritorijoje gaunamos pajamos dažniausiai sudaro tik dal? jo bendr? pajam?, sutelkt? jo nuolatin?je gyvenamojoje vietoje, ir asmeninis nerezidento geb?jimas mok?ti mokes?ius, atsirandantis atsižvelgus ? jo bendras pajamas ir asmenin? bei šeimos pad?t?, lengviausiai gali b?ti ?vertinamas toje vietoje, kurioje yra jo asmenini? ir turtini? interes? centras, paprastai atitinkantis jo ?prast? gyvenam?j? viet? (žr., be kita ko, Sprendimo *Schumacker*

, C-279/93, EU:C:1995:31, 31 ir 32 punktus bei Sprendimo *Grünwald*, C-559/13, EU:C:2015:109, 25 punkt?).

23 Sprendimo *Schumacker* (C-279/93, EU:C:1995:31) 34 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, jog tai, kad valstybė narė nesuteikia nerezidentams tam tikrą mokesčių lengvatą, kurias suteikia rezidentams, atsižvelgiant į objektyvius rezidentų ir nerezidentų situacijos skirtumus tiek dėl pajamų šaltinio, tiek dėl asmeninio gebėjimo mokėti mokesčius arba dėl jų asmeninys bei šeimos padėties, paprastai nėra diskriminacija (taip pat žr. Sprendimo *Grünwald*, C-559/13, EU:C:2015:109, 26 punkt?).

24 Nerezidentų diskriminacija, palyginti su rezidentais, kaip tai suprantama pagal EB sutartį, gali būti tik tuomet, jei, nepaisant to, kad jie gyvena skirtingose valstybėse narėse, pagal atitinkamą nacionalinės teisės nuostatą tikslų ir turiną nustatoma, kad ši dviejų kategorijų mokesčių mokėtojų situacija yra panaši (žr. Sprendimo *Gschwind*, C-391/97, EU:C:1999:409, 26 punkt?).

25 Būtent taip yra, kai mokesčių mokėtojas ne rezidentas savo nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje negauna didelių pajamų, o didžiąją apmokestinamųjų pajamų dalį gauna iš darbo vietos valstybėje atliekamos veiklos, todėl nuolatinės gyvenamosios vietos valstybė negali jam suteikti lengvatų, taikytiną atsižvelgiant į jo asmeninį ir šeimos padėtį (žr., be kita ko, Sprendimo *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, 36 punktų; Sprendimo *Lakebrink ir Peters-Lakebrink*, C-182/06, EU:C:2007:452, 30 punktų ir Sprendimo *Renneberg*, C-527/06, EU:C:2008:566, 61 punkt?).

26 Tokiu atveju aplinkybų, kad nerezidentas, kuris didžiąją savo pajamų dalį ir beveik visas šeimos pajamas gauna kitoje valstybėje narėje, o ne savo nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje, asmeninį bei šeimos padėtį neatsižvelgiama nei nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje, nei darbo vietos valstybėje, yra diskriminacija (Sprendimo *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, 38 punktą; Sprendimo *Lakebrink ir Peters-Lakebrink*, C-182/06, EU:C:2007:452, 31 punktą ir Sprendimo *Renneberg*, C-527/06, EU:C:2008:566, 62 punktą).

27 Minuto sprendimo *Lakebrink ir Peters-Lakebrink* (C-182/06, EU:C:2007:452) 34 punkte Teisingumo Teismas patikslino, kad minėtame Sprendime *Schumacker* suformuota teismo praktika taikoma visoms mokesčių lengvatoms, susijusioms su nerezidentų galimybėmis mokėti mokesčius, kurias neatsižvelgta nei nuolatinės gyvenamosios vietos, nei darbo vietos valstybėse (Sprendimo *Renneberg*, C-527/06, EU:C:2008:566, 63 punktą).

28 Taigi, atsižvelgiant į tokias mokesčių lengvatas, susijusias su apmokestinamojo asmens gebėjimu mokėti mokesčius, vienintelės aplinkybės, kad nerezidentas darbo vietos valstybėje gavo pajamų tokiomis sąlygomis kaip ir šios valstybės rezidentas, nepakanka, kad jo padėtis galėtų būti objektyviai prilyginama rezidentų padėčiai. Kadangi šis nerezidentas didžiąją dalį savo pajamų gauna darbo vietos valstybėje narėje, siekiant konstatuoti tokio objektyvų palyginamumą, dar reikia, kad gyvenamosios vietos valstybė negalėtų jam suteikti lengvatų, kurios suteikiamos atsižvelgiant į visas jo pajamas ir į asmeninį bei šeiminių padėčių.

29 Kai nerezidentas per metus išvyksta vykdyti profesinės veiklos kitą šalį, vien šis faktas neduoda pagrindo manyti, kad gyvenamosios vietos valstybė negalės atsižvelgti į visas suinteresuotojo asmens pajamas ir asmeninį bei šeimos padėtį. Be to, kadangi po šio išvykimo suinteresuotasis asmuo vėliau ar net tuo pačiu metu galėjo įsidarbinti keliose šalyse ir nuspręsti savo asmeninį ir turtinį interesų centrą perkelti į vieną kurią iš šių šalių, valstybų, kurioje jis vykdo savo profesinį veiklą prieš išvykdamas, negali būti laikoma kaip galinti įvertinti šią padėtį lengviau nei valstybė arba atitinkamai – valstybės, kuriose jis vėliau gyvena.

30 Kitaip galėtų būti tik tuomet, jei paaiškėtų, kad suinteresuotasis asmuo darbo vietos valstybėje, iš kurios jis per metus išvyko, tais pačiais metais gavo didžiąją dalį savo pajamų ir beveik visas savo šeimos pajamas, nes ši valstybė galėtų geriausiai suteikti jam lengvatą, kurios turi būti suteiktos atsižvelgiant į visas jo pajamas ir asmeniną bei šeimos padėtį.

31 Siekiant nustatyti, ar taip yra iš tikrųjų, reikia turėti visą būtina informaciją, kuri leistų vertinti bendrą gebėjimą mokėti mokesčius, atsižvelgiant į pajamų šaltinius ir asmeniną bei šeimos padėtį. Kad toks vertinimas šiuo klausimu būtų pakankamai reikšmingas, situacija, kuri reikia atsižvelgti, turi būti susijusi su visais nagrinjamais mokesčiais metais, nes bendrai sutinkama, kad šis laikotarpis yra apmokestinimo pajamų mokesčių pagrindas daugelyje valstybių narių, kaip tai, be abejonų, yra Nyderlanduose.

32 Todėl taip turi būti nustatant, kokią bendrą suinteresuotojo asmens gautą šeimos pajamų dalį sudaro pajamos, gautos darbo vietos valstybėje prieš jam išvykstant dirbti į kitą šalį.

33 Be to, atrodo, kad tokia logika buvo vadovaujama priimant Rekomendaciją 94/79, kurios 2 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad valstybės narės neturi taikyti didesnio fizinių asmenų nerezidentų pajamų apmokestinimo, nei taiko rezidentų pajamoms, jeigu pajamos, kurios apmokestinamos valstybėje narėje, kur fizinis asmuo nėra rezidentas, sudaro bent 75 % per mokesčius metus šio asmens gautą bendrą apmokestinamąją pajamą.

34 Darytina išvada, kad apmokestinamojo asmens nerezidentu, kuris darbo vietos valstybėje negavo visų arba beveik visų šeimos pajamų, uždirbtą nagrinjamais metais, padėtis, vertinant bendrai, nėra panaši į šios valstybės rezidentų padėtį, kad būtų atsižvelgta į jo gebėjimą šioje valstybėje mokėti pajamų mokesčius nuo savo pajamų. Todėl valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo per visus metus gavo tik dalį savo apmokestinamąją pajamą, neprivalo jam suteikti lengvatą, kurias suteikia savo rezidentams.

35 Šios išvados nepaneigia aplinkybės, kad suinteresuotas asmuo paliko savo darbo vietą valstybėje narėje ir išvyko dirbti ne į kitą valstybę narę, o į trečiąją šalį. Iš tiesų toks EB 39 straipsnio 2 dalies aiškinimas dėl joje nustatytos pareigos nediskriminuoti darbuotojo, kuris vykdo savo profesinę veiklą valstybėje narėje, kuri nėra jo gyvenamosios vietos valstybė, privalomas kiekvienai valstybei narei. Taip yra tokiu atveju, kaip nagrinjamasis pagrindinėje byloje, kiek tai susiję su valstybe nare, kurioje darbuotojas, nors gyveno kitoje valstybėje narėje, prieš išvykdamas dirbti į kitą valstybę dirbo, net jei pastaroji yra ne valstybė narė, bet trečioji šalis.

36 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad EB 39 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, jog pagal ją nedraudžiama, kad valstybė narė, apmokestindama pajamų mokesčių darbuotoją nerezidentą, kuris dirbo metą dalį šioje valstybėje narėje, atsisakytų suteikti jam mokesčių lengvatą, kuria būtų atsižvelgta į jo asmeniną ir šeimos padėtį, remdamasi tuo, kad nors jis šiuo laikotarpiu gavo visas arba beveik visas pajamas, vis dėlto visais nagrinjamais metais jos nesudarė didžiosios jo apmokestinamąją pajamų dalies. Tai, kad minėtas darbuotojas išvyko dirbti į trečiąją šalį, o ne į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, šiam aiškinimui neturi poveikio.

### **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

**EB 39 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, jog pagal ją nedraudžiama, kad valstybės narė, apmokestinama pajamų mokesčiu darbuotojė nerezidentė, kuris dirbo metą šioje valstybėje narėje, atsisakyti suteikti darbuotojui mokesčių lengvatą, kuria būtų atsižvelgta į jo asmeninį ir šeimos padėtį, remdamasi tuo, kad nors jis šiuo laikotarpiu gavo visas arba beveik visas pajamas, vis dėlto visais nagrinėjamais metais jos nesudarė didžiosios jo apmokestinamų pajamų dalies. Tai, kad minėtas darbuotojas išvyko dirbti į trečiąją šalį, o ne į kitą Sąjungos valstybės narę, šiam aiškinimui neturi poveikio.**

Parašai.

\* Proceso kalba: nyderlandų.